

vagate bikece, teličke in prašičke, še včasih tudi žrebičke, da veta koliko priredita. Ta vaga stane nad 1600 kron; in kdo je plačal? Občina! A kaj nam koristi? Nič in zopet nič! V treh letih mora biti preskušena in prenovljena; spet stroški občine okoli 60 kron! Ali je to korist? Korist ima le posestnik, na katerega svetu stoji, ker mu plača občina najemnino in povrh še ima zaslužek od vaganja; ali vaga niti teh stroškov ne zasluži. Koliko občanov plačuje to vago, ki svoje celo življenje ne bodo imeli kaj vagati; a drugi ne bodo hoteli, ker noben kupec ne kupi na tej vagi zvaganega blaga, ampak na mestni, okrajni, ali tam, kjer se sejem nahaja. Dalje: Šola je izplačana, zakaj? bi se ob obč. doklade ne znižalo? Zakaj se ubogi občan in davkoplačevalec v sedajnih slabih časih brez potrebe tako izžema? Občinski denar se potratiti za nepotrebne reči in nalaga v hranilnico na male obresti, pri katerih je občina zopet oškodovana; ali je to korist? Korist občine bi bile dobre obč. ceste, katere so celo zanemarjene povsod, katere bi se pa lahko samo z obrestmi od po nepotrebnem izdanega denarja v redu držale, šodrale in popravljale. Tudi namerava sedajni obč. odbor in obljubljuje, ako še bo znanprej izvoljen, dovoliti stavbo nove menezarije pardon meznarije. To je povedal meznar sam na svojih agitacijskih pohodih pri večih hišah, kar dokazemo lahko, namreč da sta mu gosp. župan in njegov kasir obljubila že novo meznarijo, če iz mednju kateri na županski stolec pride. A kam bomo pa prišli, ako se vse dovoli; in k temu naj bi mi kot davkoplačevalci molčali? Akoravno se zdaj g. župnik izgovarja, da je to laž, da on od zidanja nove meznarije ni nič govoril, pa mi si tudi tega nismo izmislili; torej ta misel se je prerano izprožila in sedaj so ti klukeci v zadregi, pa ne morejo je več nazaj vzeti; sedaj pa že vemo, kam pes tace molit! Komaj smo se rešili šolskega dolga, že nam hočejo drugega naložiti. Torej na stražo, dokler je čas, da se pravočasno ognemo nam preteških stroškov in nadlog. Enakih koristi in dobrot bi še vam lahko več naštel, katere nam skazuje sedajni obč. odbor, pa za zdaj naj zadostuje in mislimo, da ste prepričani, kako in koga boste na dan volitve volili, in komur se predružili. Pregovor pravi; nova metlja boljše pometa, kakor stara; stara je že obrabljena in drugoga ni kot debeli štil. Ne dajte se pregovoriti in premotiti od sladkežev, kateri vam bodo vse obljubovali, a kadar so pa izvoljeni, vam bodo fige kazali, kakor dozdam! Tudi ne kažite glasovnic, še manj pa iz rok dajati nasprotnikom! Toraj s pogumom na volišče dnè 7. avgusta!

Več volilcev.

Iz okolice sv. Jurja slov. gor. Kakor smo slišali, se bodo vršile v občini Spodnji Gasteraj občinske volitve; radovedni smo, če bode vsemu svetu znani pretepač kaplanček Bozina tudi v te volitve silil, kakor sitna muha pod kravji rep. Nadalje smo pa tudi slišali, da bode imel g. kaplanček Bozina 2 meseca počitnice; samo ne vemo prav, ali za prakticiranje v pretepaštvu, ali gre snubit znano Anico Matjašič. Pri tem bi bilo dobro, da se mu posodi ena debela batina, za podpiranje daljnega hoda v počitnicah. Gospod Bozina, Vam pa voščimo srečno pot; zopet se vidimo pri Filipih.

Od Sv. Štefana pri Šmarji. Preljubi moj „Štajerc“! Ko sem Ti zadnjič pisal nekaj o našem g. županu Petru Zakošek, sem Te tudi prosil za eno prav ojstro krtačo, da pokrtačim našega župana, ki se tak obnašajo, da se jih naj vsak njihov tovariš, ki je že, ali pa še misli kedaj župan postati, vzame za vzgled; pa ne v posnemanje, ampak v svarilo! Danes Ti napišem en sam slučaj, kako gospodarijo naš g. župan v občini. V pomladi enkrat so kupili „Plavec“ v Šmarji nekaj platna, katerega zdaj rabi tista Plahutjekova Tereza za pl. . . . to platno jim je nosil poštni sluga, to je tisti Brkov Štefek, domov. G. župan Zakošek so mu pa potem plačali tisti trud iz občinske blagajne. Mi Štefančani bi pa le radi vedli, kako pride Plavec do pravice, da plačuje stvari, ki niso za občino, iz občinske blagajne? Preljubi „Štajerc“! Moram Ti še napisat o našem g. županu, kako se oni obnašajo, kadar jih kliče dolžnost h kaki komisiji ali kaj podobnega; takrat že dotični

stranki naprej zaukažejo, kakšne in koliko jedi in pijače se jim mora pripraviti, seveda še potem prav po dohtarsko računijo. Vsi, ki so bili g. Zakoška za župana volili, se zdaj po glavi tolčejo in kesajo; pa kar je, se ne da prenaredit. Preljubi „Štajerc“! V imenu vseh Štefančanov Te lepo prosim, pošlji nam en veliki žetnik, ter nekaj kil sode in žajfe, pa eno ojstro krtačo, da pošteno osnažimo našega g. župana vseh političnih umazanosti! Ker je še dosti gradiva, Ti bom prihodnič še kaj več pisal.

„Štajercijanec.“

Remšnik pri Marenbergu. Dragi „Štajerc“, naznanim ti, da so na praznik sv. Petra naš g. župnik Anton Podvinski prinesli na prižnico namesto božje besede „slabe“ časnike; imenovati pa te le niso hoteli. Dragi „Štajerc“, oni dobro vedo, da hodiš vsako leto v večjem številu na Remšnik in to našega g. župnika hudo jezi. Pridigovali so, da so stariši krivi, da njih hčerke kot „Marijine devičice“ vsako leto v večjem številu h krstu pošiljajo in da to so krivi slabi časniki. To si, „Štajerc“ ti, ker so že več tvojih naročnikov nagovarjali, da te naj odpovejo, da jim bo župnik „Gospodarja“ naročil. To mi pa ne storimo; mi smo avstrijski državljani, ne pa srbski priganjači. Svetujemo Vam, da je boljši, da učite Vašo družbo „očenaš“ moliti, ne pa teatre špilat po nedeljah. Ali žalibog, to se bo težko zgodilo, ker naš g. župnik še sami ne znajo „očenaša“ moliti; tacega župnika še nismo v naši fari doživeli, kjer oni molijo takole: „Očenaš na zemlji“ — to so vse besede Gospodove molitve. Mi res ne vemo, ali ga ne znajo ali pa nimajo časa, ker morajo podučevati za teatre. Tako daleč je že zašel naš vbogi Remšnik z svojo slovenščino, da že moliti ne znajo več. Pač pa znajo dobro politiko peljat, da že naše stare šole napis ne velja več tisti, kakor je leta 1875, kjer še pri nas ni bilo nobene slovenske prvaške gonje ali prav rečeno: srbske hecarije. — Sedaj Vam pa še enkrat svetujemo, da se naučite Gospodovo molitve namesto občini agitacije; če pa te ne morete dopolnit, tedaj pa bomo Vam kupili nove cikle, dobro podkovane, za rajžo iz Remšnika. Toliko za danes, drugokrat več.

Vsevedež.

Spodnja Polskava (Konjsko premiranje). Dnè 10. julija vršilo se je za okraje Maribor (desni breg Drave), Slov. Bistrica in Konjice v Spodnji Polskavi pod predsedstvom prezidenta c. k. družbe za konjerejo g. viteza Rosmanit letošnje premiranje konj. Konje se je postavilo na veliki paši zadrage za konjerejo. Prostor je bil okinčan z avstrijsko in štajersko zastavo; obenem je bilo videti napis: „Gott segne und schütze die Pferdezucht!“ Prignalo se je 101 kobil. Premiranje je imelo tako lep uspeh, da se je razdelilo vse državne, deželne, okrajne in zasebne premije. Zadnje so darovali gg. vitez Rosmanit, grof Attems, graščak Reinagl, občina Spodnja Polskava, mlekarška zadruga v Spodnji Polskavi, posojilnica v Spodnji Polskavi in zadruga za konjerejo v Spodnji Polskavi. Predsednik je v svojem nagovoru izrazil svoje veselje, da v tem okraju konjereja tako lepo napreduje. Čestital je domači konjerejski zadrugi za lepo pašo. Svoj nagovor končal je s trikratnimi „hoch“-klici na cesarja. Občinski predstavnik g. Sicherl pa se je prezidentu v imenu občine ter konjerejcev zahvalil. Bog daj, da bi se konjereja v prid gospodarstvu v naših pokrajinah i zanaprej tako lepo razvijala.

Sv. Benedikt slov. gor. Naš občinski predstavnik Vakaj je tako prebrisan, da sliši travo rasti in plot žvižgati. Seveda je klerikalce od pete do glave in zato ga ima tudi fajmošter posebno rad. Fajmošter ga podučuje tudi v vseh političnih zadevah; on je njegov vzgojitelj in voditelj. In fajmošter je lahko ponosen na tega poštenjaka! Evo dokaz: Te dni enkrat ponoči je ta krščanski Vakaj na nepopisno surovi način svojo ženo pretepal, tako da je obležala nezavestna na tleh. Potem je pričel istotako zverinsko pretepatvi hčerko, ki je glasno na pomoč klicala. Imel je težki štrigel na štriku privezan in z njim je po ženskah udrihal. Napolned so vdri vaški fantje v hišo in pred njih razburjenostjo je moral ta divjaški rihtar pobegniti v zadnjo sobo. Ker je bila mati nezavestna, vpregel je eden fantov in se peljal po

zdravnika, ki je tudi kmalu na pomoč prišel. Upamo, da je zdravnik napravil sodnijsko znanilo, kakor mu to velevala dolžnost. Kajti te klerikalnemu rihtarju se mora dokazati, da živimo na Balkanu in da pri nas take sramne surovosti niso dovoljene. Fajmošter, podoben Vašega učenca, kaj sme in kaj ne sme! On se sramuje svojega surovega predstojnika pri prihodnjih volitvah bodejo njegovi konec napravili.

Sv. Trojica slov. gor. Dragi „Štajerc“, šele se prične pri nas življenje! Kajti zdaj bimo prvaško pevsko društvo. Pravijo, da bomo društvo zmešano ali mešano. Mogoče se pridruži tudi cirkus ali menažerija. Skrajni je za uresničenje tega društva, kajti našim kletam je brez društva predolgočasno. Nič kajti nekaterim je figura kakor za teater zve. Ne vemo, ali so že vse te pristopile, pa bodejo že našle. Vse bode zdaj popevalo, igralo, vse predstavljalo. Čujemo, da se posebno naša Trezika trudi. Ona tudi pa zbira, katere se bo pelo. Gotovo ji bode volji, ako ji tudi mi iz prijaznosti eno pesn zapojemo. Torej čuj, Trezika!

1. Sem deklet iz velike hišice
In veliko je moje srce!
Se večje pa hrepenenje,
Si pridobiti fantiča
S katerim bi se ljubila!
2. Postala sedaj sem pevka,
Vedno deklica slovenska,
Ne znam več nemščine tedaj,
Z njo preobložen je naš kraj!
3. Deklica sem zala,
Kaj da nikdo me ne mara?
Ljubezni mnogokrat
Na Dolensko sem šla iskat!
4. Pa vse zastoj ta trud je moj,
Ni blo ga večeraj ni nočoj!
En strček sem pripravila
Pri ovcati si, fantiča.
5. Ta zadnji, ki me je imel,
Oj ta je bil že zarocen,
A kaj če prej se je oženil,
V kamrico me le zaklenil.
6. Vrag v silo mihe zoblje,
Ne gledala sem mu na čobe,
Sem zadaj gladka, spredaj nič,
Tedaj je sve en sam h - - - č!

Vaš okus

prepričal Vas bo, če primerjate okus naših in katerihkoli drugih kock, da so

MAGGI -JEVE **kocke**

(gotova goveja juha)

po 5 vinarjev

najboljše.

Samo prave
z imenom MAGGI in
varstveno znamko zvezdo s križcem

Balkanske zmešnjave

Mirovna pogajanja pričeta. — Boji se nadaljujejo. — Ruske grožnje. — Albanija. — Gubitosti.

V strašnem položaju je Bolgarija. Številni Grki prodirajo zmage pijani naprej v srce Bolgarije. Istotako je Rumunija, brez da bi bila eno samo puško, prišla s svojo armado skoraj do Sofije. Od juga sem pa je prodor pet Turek in z ognjem in mečem preplodili

Novice. Rosegger.

Te dni je minulo 70 let, odkar se je porodil najpomembnejši nemški štajerski pisatelj dr. Peter Rosegger. Zdi se nam potrebno, da ob tej priliki tudi mi par besed izpregovorimo. Kajti ta mož je pač največji duh, kar nam jih je v zadnjih časih porodila zelena štajerska zemljica.

Rosegger bil je rojen 1. 1843. Njegova mati, hčerka žgalca oglja, je znala čitati, kar je bila takrat še redka umetnost. Od nje dobil je Peter prve nauke. Pozneje je prišel v njegovo rojstno vas Alpel neki šomašter Miha Patterer, katerega je fajmošter iz prejšnega bivališča prignal. Ta učitelj je prišel za hrano in tobak sina gozdnih kmetov Roseggerja v računstvu, čitanju in pisanju poučevati. In ta učitelj je tudi kot prvi izpoznal, da tiči v tem kmetkem dečku izredno mnogo talentov.

V nedeljah hodil je Rosegger prav pridno v cerkev. Čez teden pa je pasil ovce, rezal krmo, nosil snope in kopal zemljo. Kadar je imel čas, pa je stopil na kak obmejni kamen in je pričel glasno pridigovati, tako da so pričele ovce začudeno gledati.

Peter Rosegger.

Naposled peljela je mati dečka h gospodu dehantu, češ da ga naj ta pripravi, da postane duhovni gospod. Ali debant je dejal, da je fant za tako službo preslaboten. Zaman so se Petrovi stariši trudili, da bi dečka v kakšnji duhovniški zavod spravili. Rosegger pravi danes: »Od duhovnih gospodov, ki so mi pozneje mnogokrat svoje obžalovanje izrazili, podal mi ni nikdo svoje roke. In mislim, da je to dobro bilo. Kajti že moje svetovno naziranje v temelju ni harmoniralo z onimi. Bil sem iz vse duše kristjan. Pred mano stal je katoliški kult velik in lep; ali moji ideali hodili so druga pota nego politični cerkve.«

Medtem je deček že pričel pesni in povesti pisariti. Za kmeta je bil preslaboten. Zato so ga dali stariši konečno h krojaču Orthofer v Kathreinu v poduk. Tri leta se je Rosegger zidarje učil in več kot 2 leta delal je potem kot pomočnik na »šteti.« Rosegger pravi, da je bila to njegova »visoka šola.« Znidarček psnaril je veselo naprej. Naposled našel je celo pogum, da je poslal eno svojih pesni na uredništvo Graške »Tagesposte.« Takratni urednik je bil profesor dr. Adalbert Swoboda, ki je takoj Roseggerjev talent izpoznal. Njemu grè tudi glavna zasluga, da je omogočil razvitek Roseggerja, njegovo izobrazbo in njegov krasni napredek. S pomočjo še drugih štajerskih odličnjakov se je spremenil kmetski fant v učenega pisatelja.

Medtem ko je študiral, ni pozabil Rosegger nikdar svojo rojstno vas Alpel in večkrat v letu peljal se je tja. To ljubezen do domače grude,

vseh velevlasti. Ta komisija podala bode velesilam predloge za bodočo organizacijo Albanije. Albanska žendarmerija stala bode pod poveljstvom švedskih oficirjev.

Črnogorske izgube.

Uradno se poroča iz Cetinja, da so Črnogorci v tej drugi balkanski vojni proti Bulgariji izgubili 16.000 mrtvih in ranjenih. To razmeroma velikansko število žrtev, ki so jih prinesli Črnogorci za srbske »brate«, napravi v vsej deželi globoki in uničujoči vtis. Ljudstvo godrnja in joka . . .

Nadaljni boji.

Bukarest, 30. Srbi so bombardirali mesto Vidin. Boji so bili jako krvavi. — Po bojih pri Simitli, ki so bili jako krvavi, šli so Bulgari nazaj na utrjene pozicije pri Džumaji. Prišlo je do krvave bitke, pri kateri so Grki Bulgare v beg pognali. Izgube so velike. Od nekaterih bulgarskih batajlonov je ostalo le do 30 mož. Grki so imeli v bitki pri Džumaji čez 10.000 mrtvih in ranjenih. Bajes so izgube Bulgarov še mnogo večje.

Grozovite izgube.

Ruski list »Novoje Vremja« poroča, da je v tej drugi balkanski vojni padlo okroglo 140.000 vojakov (mrtvih in ranjenih). Po mnenju tega v takih zadevah dobro poučenega lista izgubili so Bulgari 70.000, Srbi 40.000 in Grki 30.000 mož. Nebovpijoče prelivanje krvi jugoslovanskih »kulturonoscev«.

Iz razdžane Makedonije.

Čez kri in mrliče, čez razvaline polne dima vodi pot v Makedoniji, kjer so divjali Bulgari. Vse vojne grozovitosti, kar jih pozna svetovna zgodovina, so male napram temu, kar se je zgodilo v Makedoniji. Renco Larco, poročevalec lista »Corrière« potoval je od Kavalle na Egejskem morju deloma k nogam, deloma na konju in v vozu skozi razdžano deželo in poroča v pismu iz Demir-Hissarja, kaj vsa je videl in slišal. Povsod so vasi v razvalinah; vse dežela je posejana z grobovi in mrliči; kamor so prišli Bulgari, uničili so vse, kar je bilo živega in vso lastnino. V Kavalli so začasa bulgarske vlade hujše nego v obleganem mestu živeli. Ribištvo, trgovina itd. se je popolnoma uničilo. Nasprotno pa je nastopila lakota. Kavalla je središče velike pokrajine, ki sadi tobak. Zetev je bila zrela, ali spravili jo niso mogli, kajti Bulgari vzeli so vse vozove v vojne namene. Prebivalce se je naravnost izsesalo in pobilo. Prišli so ponje v njih hiše in nikdo jih ni več videl. Marsikdo je dal vse svoje premoženje, da si reši življenje, pa tudi potem ni vedno tej grozni usodi všel. Od Kavalle potoval je Larco v notranje dežele. Ko je dospel v Doxato, bil je zrak napolnjen z dimom. Vse hiše so bile prazne, vrata zaprta, okna razbita. Druge hiše zopet sežgane in zrušene, ceste vsled razvadin zaprte. Doxato izgledalo je hujše nego bi ga zadel potres. Ljudi je Larco le malo našel. Par jih je bilo, ki so morilec usli; ti posamezniki peljali so ga v cerkev, katere tla so bila polita s krvjo. Tu so Bulgari duhovnike pri jutranji maši pred oltarjem poklali. Potem so vse prebivalce, ki so jim prišli v roke, pomorili. Larco je videl par otrok, ki so se rešili. Neki 13 letni deček imel je na svojem truplu 10 težkih ran od sablje. Ženske in otroci so morali gledati, kako se je njih očete in može morilo, njih lastnino uničevalo, njih domovje požgalo. Vse kar je bilo grškega, določili so Bulgari smrti. . . Na tisoče požganih hiš je opazil poročevalec, zemlja pa je v pravem zmislu beseda napita s krvjo in grozovito razmesarjeni mrliči ležijo med razvalinami. Neki deček mu je pravil, da je bil 24 ur skrit in da je videl, kako so Bulgari njegove stariše, sestre in sorodnike poklali. Na tisoče se je na enem dnevu pomorilo. Najhujše pa so divjali Bulgari v mestu Serres. Tam je bilo več kot 4000 hiš požganih. Le malo ljudi je pobegnilo pred bulgarskim handžarjem in še ti so napolnjeni izročeni lakotii. . . Balkanska kultura!

Hitro pozabi

Srbi mnogo ljudi na hude bolečine v križu, na bodeče in trganje, na giht in reumo, ki so jih morali prestati: mislijo, da so zdaj za vedno mišljali in ako pridejo bolečine zopet, potem zopet mislijo v hiši Fellerjev bolečine odpravljajoči

zeliščni esenc-fluid z zn. »Elzafluid«! Naj bi te vrstice naše čitatelje na to opozarjale. 12 steklenic franko za 5 kron od apotekarja E. V. Feller, Stubica, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko) se naroči najbolje obenem s Fellerjevimi odvajalnimi Rabarbara-kroglicami z zn. »Elza-kroglice« (6 škatlic franko 4 kron), ki naj bi se

jih imelo vedno v hiši zoper bolečine v želodcu, »sodbrennen«, trdem telesu, napenjanju, pomanjkanju apetita in kislemu kovanju. Mnogo zdravnikov rabi rabi to priznano sredstvo v svoji praksi in se izraža prav hvaležno o dobrih uspehih.